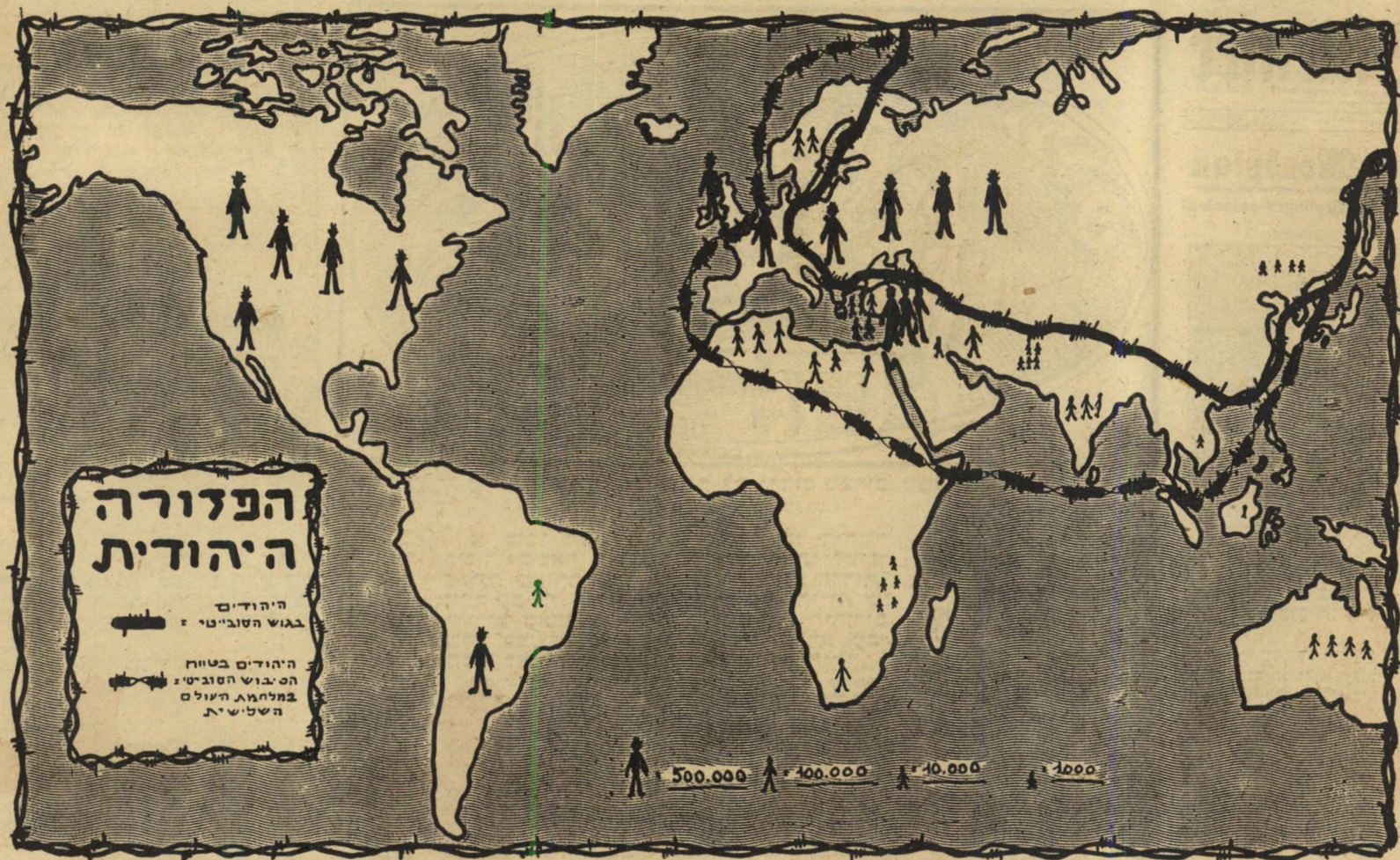

היושמד העם היהודי?

לעומת זאת נכשלה לחלוטין נבואתו של הרצל כי הקמת מדינה יהודית תחפץ את האנטישמיות גם במדינות בהן נשאר מיעוט יהודי. מאז קמה מדינת ישראל לא פחת במאומה מתח האנטישמיות באירופה, בארצות הברית ובאפריקה הדרומית. ואילו האנטישמיות מ' עבר למסך הברזל נמצאת במצב של עליה מסוכנת. מדינת ישראל עצמה היא גורם קטן מדי כדי להשפיע בצורה כלשהי על מצב הרוח בארצות אחרות.

שונאי הציונות בתוך העם היהודי טענו תמיד כי עצם קיומה של מדינה יהודית עלול להגביר את הסכנות המאיימות עליהם. טענה זו מוכחת עתה כנכונה.

אף כי סיבות המפנה האחרון במדיניות הסובייטית לטובת ערפול אין ספק שהשפיעה עליו קיומה של מדינת ישראל כמדינה עצמאית, המשלבת בגוש המערבי גם לולא השתלבות זו, היתה הממשלה הסובייטית מת' יחסת בחשד אל מיעוט לאומי אשר לבו קשור, במידה רבה או מועטת, במדינה אשר מחוץ לתחום השפעתה. גאות היהודים על מדינתם, הרצון הגלוי או הכמוס לעלות אליה, פגעו בלי ספק בשלמות הרעיונית הסטאלית אשר הממשלה הסובייטית דורשת אותה מנתיניה.

גם לגבי יהודי ערב השפיעה הקמת המדינה היהודית לרעה. יהודי כל ארצות ערב הפכו מערלה לשנאה לאומית, מן הסוג שלא היה קיים עד אז בארצות האיסלאם, והם מחזיקים מעמד רק בארצות בהן מגן עליהם שלטון אימפריאליסטי זר.

המציאות החדשה מחייבת הערכה חדשה של מוחות הציונות ותפקידה.

אם כי כמה מהנחות היסוד הציוניות נכ' שלו, הרי התחזקה שבעתים ההנחה הציונית העיקרית: ריכוז העם היהודי בארץ ישראל היא הדרך היחידה להצלת היהודים בארצות הפזורה. תפקיד זה, שחשיבותו ירדה בעיני אזרחי ישראל בשנים האחרונות, שוב הוזקק כתפקיד עיקרי, והוא יתחיל שינויים גדולים במציאות המדינה.

לעומת זאת מגיע אחוז היהודים בחקל-אול ל-1% בלבד, ואין בכלל יהודים בענפי הפחם, המלחה, הנפט, הגומי והמכונאות.

כמעט אותו מצב שורר ב- שאר ארצות הפזורה היהודית.

החל מלוס אנג'לס, בעלת 870 היהודים, וכלה בבריסטניה, בעלת 450 אלף היהודים, מרוכזים יהודי אירופה בערים הגדולות - מהם 300 אלף בלונדון, מספר דומה בפריס.

104 אלף היהודים באפריקה הדרומית הם בעלי רמת מחיה שונה מאד מזו של חצי מיליון היהודים באפריקה הצפונית. אולם אלה גם אלה מתרכזים בשלבים העליונים של סולם המעמדות.

הוא הדין לגבי 600 אלף היהודים באמריקה הדרומית, העוסקים רובם ככולם במקצועות המסחר, התעשייה והמקצועות החופשיים. מנסיון ההתיישבות היהודית על הקרקע, שבר צע על ידי החברה היהודית להתיישבות, שרדו רק 25 אלף איכרים יהודים.

בשום מקום אין מצב היהודים בטוח ב' מידה שיוכלו להתחסס בשלמות נפש לדומה האנושית הגדולה הקרבה עם מלחמת העולם השלישית. וכמעט כל יהודי העולם נמצאים בקו הראשון ש' מלחמה זו. ההיסטוריה ה' יהודית מלמדת מה פירושו של מצב כזה.

כשביסס תיאודור הרצל את רעיון המדינה הציונית, טען כי ב' ידו הפתרון היחיד להצלת היהודים מהשמדה לאומית ואישית.

סבב היהודים בראשית שנת 1953 מוכיח בעליל שהיתה זאת טענה צודקת. לא המהפכה העולמית של מארכס, ולא התפתחות הרמ' קרטיה המערבית, לא הגנו על היהודי מפני מחלת הרוח האנטישמית. רדיפת היהודים לא השתנתה, השתנו חשבוניו של השלטון והאז' דיאלוגיה של ההמונים, שהצדיקו רדיפה זו. היהודי נרדף כפסיטליסט וכקומוניסט, כי קוסמופוליסט וכשוכניסט.

ריכוז היהודים בשטח אחד, תחת שלטון עצמאי משלהם, נשאר, איסוף, הדרך היחידה להצלתו האישית של היהודי.

קיצוני לחיסול מיעוטים חשודים. הכרות המלחמה על הציונות הופכת את המיעוט היהודי לחשוד.

המרכז הישראלי נמצא בשטח ההפך אשר כיבושו בידי הצבא האדום במקרה של מל' חמה עולמית הוא כמעט ודאי.

גם המרכז השלישי, בארצות הברית, נתון בסכנה: במלחמת העולם השלישית עלול להתגבש באמריקה משטר לאומני, שיפתור את בעיית היהודים לפי דרכו של היטלר.

יהודי ברית המועצות תופ' סים כיום במדינתם עמדה בלתי-נורמלית החושפת אותם באופן מיוחד לכל סכנה.

רק 4% מהם מעבדים את האדמה. במשרדי הממשלה ובמנגנון המדינה נמצאים 520 אלף, שהם 37%, לעומת 7.5% מתוך האוכלוסיה הכללית בשטח זה.

כל נסיונות הממשלה הסובייטית למצ' את היהודים לעבודות האדמה עלו בה' הנסיון להקים מולדת יהודית בבירובי' נחל כשלון חרוץ: מתוך 108 אלף התושבים באזור, פחות ממחצית הם יהודים.

מצב דומה שורר בדמקרט-יות העממיות.

300 אלף יהודי רומניה, 125 אלף יהודי הונגריה, 80 אלף יהודי פולין ו-15 אלף יהודי צ'כוסלובקיה תופסים עמדות חשובות במנגנון המדינה, אולם קרוב למחציתם עוס' קים במקצועות בלתי-פרודוקטיביים: שוק שחור, מכירת נכסיהם, חיים על צדקה (בינט) או ממתינים לעליה לישראל.

נקודת הכובד של העם היהודי-די נמצאת בארצות הברית. בתח' דת 1950 היו בה 52.7% של העם.

80% מהם חיים בעשר הערים הגדולות ביותר. בניירורק בלבד גרים מחצית ממספר היהודים של כל אמריקה הצפונית. בעיר זו מהווים היהודים 28% ממספר התושבים, אולם 66% מעורכי-הדין, 64% מרושאי השנים ו' 56% מהרופאים הם יהודים. כן נמצאים בדיהם: כמעט כל ענף ההלבשה, 30% מכל המסחר, 30% מענף הבידור.

מאז הקמת מדינת-ישראל היה נדמה כי הציונות מתה.

התנועה, שיצאה לפני שני דורות לרכו את העם היהודי בארץ אחת, נראתה כחסרת-תכלית. בישראל קמה ממשלה שדאגה לענייני אורח-חיים, אורחים אלה דאגו לנוחיות חייהם יותר מאשר לגורל היהודים בפזורה. הנוער העברי בישראל ניתק את עצמו, מדעת או שלא מדעת, מן המסורת הרוחנית של הפז' רה. יהודי הגוש הסובייטי היו מנותקים מ' עמם, יהודי ארצות-הברית סברו כי בעיתם נפתרה, וששוב אין להם תפקיד יהודי אלא לתרום כסף לממשלת ישראל.

כתוצאה מכך התמוטטה התנועה הציונית מבפנים, הפכה בעיני רבים כלי ריק שאין צורך בו.

מצב זה השתנה באופן מהפ' כני כחורש האחרון. יש לצפות ל' תחיה עצומה של הרעיון הציוני והתנועה הציונית בכל רחבי ה' עולם.

מאורעות מוסקבה ישכנעו אפילו את ה' יהודי הספקן ביותר בעולם, ואף הנוער היש' ראלי, שהתפקיד הישן של ריכוז העם היהודי בארץ ישראל הוא תכלית שאין למעלה ממנה. הוא ישם לאל את האשליה כאילו נפתרה בעיית היהודים בכל מקום שהוא בעולם. פרט למדינת ישראל.

מתוך 17 מיליון היהודים שנכ' נפו למלחמת העולם השנייה, שרדו בתומה רק 11 מיליון, שהם כיום יותר מפוזרים בעולם משאיו באיוז שהיא תקופה אחרת.

מסך הברזל מבתר עם זה לשנים. 2.5 מיל' יון נמצאים ממזרח למסך, 8.5 מיליון מער' בית לו. מתוך אלה חיים קרוב ל-1.5 מיליון בישראל, 5 מיליון בארצות הברית.

מצב זה גושא בחיבו סכנה איומה: זו הפעם הראשונה בתולדות העם היהודי קימת סכנה מוחשית של השמדת העם היהודי ב' עולם כולו.

מתוך שלושה המרכזים העיקריים, נתון המרכז הראשון, בגוש הסובייטי, בסכנה של כליון מוחלט. המשטר הסובייטי מצא פתרון